

ԲԵՐՆԵՍ ՊՏՈՒՂ ԿՈՒ ՏԱՅ

**"Ով տեր, տարի մը եւս ժամանակ տուր ինձ,
այդ ծառին շուրջը փորեմ եւ աղբ դնեմ,
թերեւս պտուղ կուտայ, եթէ չտայ
յաջորդ տարին կտրէ զայն"**

Ահա այնքան պարզ խօսակցութիւն մըն է այս այգեպանին եւ իր գործատիրոջ միջեւ որ մեր օրերու կացութեան ալ կը յարմարի: Երբ դուրս եւ ես ժամերով, շաբաթներով եւ կամ տարիներով գործենք, կը սպասենք որ մեր աշխատանքը իր արդիւնքը տայ եւ մենք ալ անկէ օգտուինք: Այգեպանն ալ թգենիի ծառ մը տնկեց կ'ըսէ Յիսուս, երեւ տարի սպասեց անոր պտուղը վայելելու, բայց աւաղ, իր յոյսը պարապ ելաւ: Հրամայեց իր գործատիրին որ արմատախիլ ընէ այդ ծառը:

Գործատիրի պատասխանը հետաքրքրական է անով որ կը թելադրէ համբերութիւն եւ ժամանակ տալ վերջնական փառքի գործ մը ընելու տուալ: **"Տարի մը եւս ժամանակ տուր ինձի,"** կ'ըսէ ան, **"որպէսզի քիչ մը աւելի խնամք տանիմ անոր, արմատի մօտերու հողերը գրգռեմ եւ աղբ դնեմ, (այսինքն սնունդ տամ), եւ եթէ գալ տալի ալ պտուղ չտայ, այն ատեն արմատախիլ կ'ընեմ զայն:"**

Կ'երեւի այգեպանը համաձայն գտնուեցաւ այս թելադրութեան: Բայց թէ յաջորդ տարին պտուղ ստացա՞ւ կամ ոչ այդ յայտնի չէ, եւ թերեւս ալ անկարելի է գիտնալը: Վասնզի անպտուղ թգենիի առակին նշանակութիւնը՝ մէկ կամ միւս ձեւով, չփոխուիր խնդրանքին պատասխանը գիտնալով եւ կամ չգիտնալով: Ուրեմն, ի՞նչ կը սոր վեցնէ առակը:

Թգենիի ծառը իր փաղցր պտուղով հանոյք կը պատճառէ զայն նաշակողներուն - ունի իր որոշ նկարագիրը՝ մեղրի նմանող իր համով: Թուզը կը գործածուի զանազան տեսակի անուշեղեններ պատրաստելու: Թգենիի ծառը հասարակ ծառ մըն է միջին արեւելի մէջ, մանաւանդ Պաղեստինի մէջ: Կը բուսնի քարեխառն կլիմայ ունեցող երկիրներու մէջ: Ունի խոշոր ծաւալով տերեւներ որոնց տուած շուքը կրնայ յոգնած գործատիրին նպաստել որ զայն նստի անոր տակ եւ հանգստանայ:

Վայրկեան մը մտածենք այն ծառին մասին որ տերեւ ունի եւ պտուղ չտար: Զէ՞ք կարծիք որ պարապ տեղը հողի մէկ մասը կը գրաւէ եւ արգելի կ'ըլլայ որ ուրիշ պտղատու ծառեր հանդիսանան մարդիկ: Այսպիսի անպտղաբեր ծառեր կը նմանին այն մարդոց որ մարդկային ընկերութեան մէջ կ'ապրին, անկէ կ'օգտուին, սակայն իրենք ոչ մէկ կերպով իրենց նպաստը կը բերեն այդ ընկերութեան յաջողութեան եւ բարեկաման համար: Անոնք կ'ապրին, կ'ուտեն եւ կը վայելեն ամէն բարիք, եւ կ'ընեն մէկ բան միայն, մարդկութեան թիւը կ'աւելցնեն: Իրականին մէջ այսպիսիներ բոլորն են ընկերութեան վրայ, ինչպէս անպտուղ թգենին պարապ տեղը հողի մէջ տեղ կը գրաւէ:

Եկէ՛ք այս ծառը քաղցատենք մարդկային ընկերութեան մէջ այն մարդոց որոնք կազմակերպութիւններու մէջ պաշտօններ կը վերցնեն, բայց իրենց հասակը ցուցնելէ անդին ոչինչ կ'ընեն: Կան այսպիսիներ

հաղափական, բարեգործական, եկեղեցական եւ այլ կազմակերպութեանց մէջ: Նթէ այսպիսիներ իրենց գրաւած աթոռներէն վար իջնեն, շատ հաւանական է որ աւելի արժանաւոր եւ պտղատու անհատներ խղճմտորէն պիտի աշխատին եւ իրենցմէ սպասուած արդիւնքը պիտի տան: Նախորդիւ յիշուած մարդոց ըրածը եւ վարուելակերպը հաւասար է ժամականառութեան եւ անխղճութեան:

Ի՞նչ ըսել քոյոր այն անուանապէս ֆրիստոնայ անհատներու մասին, որոնք Քրիստոսի անունը շապիկ հագնելու պէս վրանին կ'առնեն, սակայն երբ նկատես անոնց կեանքի պատկերը, բարոյական կենցաղավարութիւնը, եկեղեցական կանոններու հպատակութիւնը եւ ժամապաշտութեանց մասնակցութիւնը, պիտի տեսնես որ ա'յնքան ետ մնացած են որ պատիւ չեն բերեր Քրիստոսի անունին: Այսպիսիներ կը գտնենք մեր ժողովուրդի անդամներուն ինչպէս եւ եկեղեցականներու շարքերէն ներս:

Ի՞նչպէս պիտի դատուին այս քոյորը: Պատասխանը յստակ է, ըստ Յիսուսի խօսքին. **"Ես եմ որթատունկը եւ դուք անոր ճիւղերն էք: Ով որ իմ վրայ հաստատուած է պտուղ կուտայ: Իսկ այն որ չէ հաստատուած, այդ ճիւղը կը չորնայ, մարդիկ կը հաւաքեն զայն եւ կրակի մէջ կ'այրեն:"** Ահա թէ ինչու իբր ծառ, իբր Աստուծոյ կողմէ ստեղծուած մարդ արարած սմէն մէկս կոչուած ենք պտղատու ըլլալու: Ի՞նչ կ'արժէ ապրիլ, բայց ոչ մէկ օգուտ ունենալ մարդկութեան, կամ մեր՝ հայերուս պարագային, չնպաստել մեր ազգային եւ հոգեւոր նպատակներու զարգացման եւ յառաջդիմութեան:

Ճիշտ է որ Աստուած, ինչպէս եւ այս այգեպանը, համբերութիւն ունենալու էին քիչ մը եւս ժամանակ տալ, որպէսզի անհատը ինքզինքին, եւ կամ գործաւորը ծառին, հոգ տանի: Ահա այդ ժամանակն է որ այսօր կը տրուի մեզի, ուղղելու մեր հոգեւոր կեանքը, եթէ սխալ կը գործենք ուղղենք զայն ապրած ժամանակ, ինչպէս քոյորը մասնաւոր դեղեր կուտայ մեզի երբ ֆիզիքական մարմինը հիւանդանայ: Ան ժամանակ կուտայ որպէսզի դեղերը իրենց գործը կատարեն եւ մեզ առողջացնեն:

Ահա թէ ինչպէս Քրիստոսի ուսուցումները պէտք է ի մտի բերենք եւ օգտագործենք, որպէսզի ժամանակ շահինք եւ ընդունելի դառնանք մեր երկնաւոր Հօր, ընդունուելու Իր արքայութեան մէջ եւ ստանալու խոստացուած աստուածային ներկայութիւնը: Ամէն:

ՇԱՀԷ Ա. ԲԶՆՅ. ԱԼԹՈՒՆԵԱՆ